
Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет культури і мистецтв
Кафедра режисури та хореографії

Хореографічна культура – мистецькі виміри

Збірник статей
Випуск 8

Упорядник О. А. Плахотнюк

Львів – 2020

УДК: 37; 792, 8; 793. 3

Рекомендовано до друку

Методичною радою кафедри режисури та хореографії факультету культури і мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка
(протокол № 9 від 20 травня 2020 року)

*Голова редакційної колегії: **Плахотнюк О. А.** – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури та хореографії.*

*Редакційна колегія: **Козаренко О. В.** – доктор мистецтвознавства, професор кафедри філософії мистецтв; **Дем'янчук А. Л.** – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури та хореографії; **Кундис Р. Ю.** – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри режисури та хореографії; **Лань О. Б.** – доцент кафедри режисури та хореографії; **Шім Т. Р.** – доцент кафедри режисури та хореографії.*

*Упорядник **Олександр Плахотнюк**
Літературний редактор **Уляна Крук**
Дизайн обкладинки **Дмитро Топорков***

Хореографічна культура – мистецькі виміри : збірник статей / упоряд. О. А. Плахотнюк. – Львів : Кафедра режисури та хореографії, Факультет культури і мистецтв, ЛНУ імені Івана Франка, 2020. – Вип. 8. – 282 с.

Наукові статті та тези доповідей за матеріалами щорічної наукової конференції молодих учених, аспірантів, магістрантів та студентів, яку проводить Студенський науковий гурток кафедри режисури та хореографії спільно з факультетом культури і мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка, напрям роботи «Хореографічне мистецтво (Хореологія)».

У збірнику висвітлено ключові положення формування хорології в Україні та світі, питання історії, теоретичної спадщини хореографічного мистецтва, методики викладання хореографічних дисциплін, аспекти формування арт-терапії засобами хореографічного мистецтва.

Видання адресоване фахівцям у галузі культури і мистецтва, науковцям, викладачам, аспірантам, студентам закладів вищої освіти та фахівцям хореографічного мистецтва.

Автори статей відповідають за достовірність і вірогідність викладеного матеріалу, за належність поданого матеріалу їм особисто, за правильне цитування джерел та посилань на них.

Матеріали досліджень, уміщені до збірника друкуються в авторській редакції.

Закон охороняє права та інтереси авторів статей.

© Львівський національний університет імені Івана Франка, факультет культури і мистецтв, кафедра режисури та хореографії, 2020

ЗМІСТ

Кирпа Діана	
Хореографія у взаємодії з іншими науками	6
Пецкович Марта-Марія	
Ретроспектива наукового надбання Андрія Гуменюка	16
Попович Анна	
Неокласика, як один із актуальніших напрямів танцю у хореографічній сучасності	24
Філімонова-Златогурська Євгенія	
Хоровод – символ єдності минулих та сучасних поколінь у хореографічних традиціях українців	33
Андрієвська Марія	
Народний танець як засіб виховання толерантності в аматорських хореографічних колективах	43
Заставний Олександр	
Хореографічна культура Лемківщини в контексті національної спадщини України	51
Андрушко Віра	
Сприйняття грузинського народного танцю в контексті діяльності грузинських хореографів та виступу їх ансамблів в Україні	63
Чевелюк Ярослав	
Роль сценічного костюма в музично-драматичному театрі .	77
Алжнєва Ярина	
Індійська культура в процесах становлення іспанського та циганського танцю	87
Русанова Мілена	
Побудова уроку четвертого року навчання класичного	

танцю	97
Рипкович Адріана Особливості роботи з дітьми дошкільного віку в хореографічному мистецтві	111
Бречко Христина Специфіка проведення хореографічних занять з дітьми дошкільного віку	117
Нечволода Тетяна Вплив українського народного танцю на формування балетного мистецтва	128
Баканча Лариса Щодо проблеми створення сценічного образу «Відьми» у хореографічних творах	140
Карандєєва Олена Роль балетмейстера – репетитора у вдосконаленні стилю чоловічого виконавства	147
Севоян Гаррі Форми сприйняття класичного балету сьогодення	157
Топорков Дмитро Хореографічний потенціал літературного твору як вичерпний вимір інтермедіальності	172
Демченко Єва-Анна Зображення множинної особистості у танцювальному мистецтві	181
Галета Анна Взаємовплив художньої літератури та хореографічного мистецтва в роботі балетмейстера	188
Горохівська Уляна Біографічні балети кінця ХХ – початку ХХІ століття	200
Жуйчук Ірина Заслужений вокально-хореографічний ансамбль України «Галичина»	216

Драч Тамара

Танцювальна підготовка артистів циркових жанрів 233

Шутяк Наталія

Висвітлення проблеми волелюбності засобами
хореографічного мистецтва 242

Озьорін Дмитро

Психологічний вплив травми на ментальність танцівника . 256

Костур Іванна

Сторінки творчості Василя Онуфрійовича Піпаша 265

Тимченко Вікторія

Методика вивчення стрибкової танцювальної техніки
модерн-джаз танцю в русі 272

* * *

Олександр Заставний

*студент I курсу магістратури, спеціальність 024 «Хореографія»
кафедри режисури та хореографії факультету культури і
мистецтв Львівського національного університету
імені Івана Франка
Науковий керівник:
кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри режисури та хореографії **О. А. Плахотнюк***

**Хореографічна культура Лемківщини в контексті
національної спадщини України**

Висвітлено питання, як етнічній групі українців, а зокрема лемкам навіть після масового виселення на територію іншої країни, що зараз називають геноцидом, вдалося зберегти та відновити свою багату культуру, зберегти її автентетику та особливості. Також взято до уваги доробок науковців, які займалися дослідженням і внесли вагомий вклад у розвиток лемківської культури. Окрім того, розглянуто хореографічні постановки, якими мають можливість пишатися колективи України та діаспори.

Ключові слова: хореографія, культура, етнічна група, лемки балетмейстер, постановка.

O. Zastavnyi

***Choreographic culture of Lemkivshchyna in the context of the
national heritage of Ukraine***

Here there is an answer to the question of how the ethnic group of Ukrainians, in particular the Lemkos, who even after the mass deportation to another country, which now called genocide, managed to restore their rich culture, preserve its authenticity and main features. Scientists, who have been engaged in research and have made a significant contribution to the development of Lemko culture, are also

taken into account. In addition, here are described choreographic performances of which Ukrainians and the diaspora can be proud.

Keywords: *choreography, culture, ethnic group, Lemko choreographer, staging.*

Постановка проблеми. З кожним роком став занепадати фольклор, нащадки перших виселених забувають лемківський говір, постала пряма перспектива повного знищення та забуття фольклору й загалом лемків як таких. Нащадки давно адаптуватися до нових умов життя. Корінні лемки почали навколо себе згуртовувати людей та поступово відроджувати фольклорні надбання.

Метою статті є дослідження лемківської культури, зокрема танцювальної, як спадщини України, що збереглася та розвивається в сучасному житті.

Завдання статті: Охарактеризувати культуру етнічної групи лемків, приділивши особливу увагу хореографічній спадщині; проаналізувати праці сучасних балетмейстерів та визначити їхній вклад в історію лемківського мистецтва; визначити роль та значення академізованого лемківського танцю у репертуарах колективів сучасності.

Аналіз досліджень. Цю тему досліджували Р. Гарасимчук, який є автором книги «Українські народні танці Карпат. Бойківські та Лемківські», В. Хиляк та його етнографічно-фольклорна праця «Весільні звичаї у лемків», Ф. Колесса «Народні пісні з галицької [Лемківщині](#)», Ю. Таранович «[Ілюстрована історія Лемківщини](#)», П. Лоза «[Етнічна чистка, злочин проти людяності](#)», М. Щур «[Про депортацію лемків у Радянському Союзі не можна було говорити](#)».

Виклад основного матеріалу. Лемківщина – це етнічна група українців, що зароджувалася та формувалася на території Західної України. Лемки володіють самобутньою мовною лексикою,

культурою, побутом, одягом, традиціями та фольклором, котрі насичені карпатською автентикою та гірськими особливостями. Перші згадки про лемків датовані XVI століттям. Про це свідчить старий цвинтар та Михайлівська дерев'яна церква в селі Шелестове [5].

Щодо походження самого найменування «Лемківщина» варто б зазначити слово «лем», яке поширене у діалектиці та повсякденному житті цього народу. Перші писемні згадки про людей і край датовані XIV–XVI століттями. Перше прізвисько «Lemko» з'являється в Мукачеві в XIV–XVI століттях. У 1785–1788 роках у документах зазначають людей з подібними прізвиськами і на північ від Карпат, зокрема в селі Глідно [2, с. 11–13].

Історичний край Лемківщини займає західну частину Карпат по обох схилах так званих Низьких Бескидів. Карпатський вододільний хребет поділяє Лемківщину на південну закарпатську та північну прикарпатську. Зі західної та східної сторони омиває річка Попрад та Уж [1, с. 143].

Найбільш священною для лемків є річка Бескид, яка озгадана у багатьох піснях та історіях. Прикладом, що зберігся, є слова однієї зі «співанок»: «... Попід Бескид зелененький ожила ожина, ожина: Чому сумна, невесела моя сокорина...» [3, с. 1].

У горах, багатоетнічному карпатському краю, де наявні хороший клімат, чорнозем, гірська територія та рівнини, поряд із лемками проживали ще інші етнічні групи. На Прикарпатті – це бойки, покутяни, опілляни, гуцули, на Закарпатті – мадяри. Багато речей, були запозичені одне від одного, скажімо, народна пісня, котра кочувала від села до села та в кожній місцевості набувала своїх діалектичних особливостей. Варто зазначити, що й змінювалися

певні слова, які були притаманні тому чи іншому регіону та етнічній групі.

Всесвітньо відомий факт про Лемківщину – це операція «Вісла», проведена з метою розпорошення української нації та знищення повстанського руху на Західній Україні, під прикриттям обміну населення між Польщею та Україною, створення нового українсько-польського кордону в 1944–1947 роках. 1944 рік можна вважати початком трагедії карпатської етнічної групи. 26 липня 1944 року між урядом СРСР та Польським комітетом було укладено угоду про кордон. Саме це стало основою виселення жителів у глибину Польщі. До 1947 року було близько 140 тисяч корінних лемків, які відмовилися виїхати з рідних земель. Унаслідок «обміну населенням» між комуністичною Польщею та Радянською Україною з 1944 до 1950 року кількість переселених становила 480 тисяч. За неофіційними даними, кількість жертв значно більша. Поселеннями, що потрапили під виселення, були Лемківщина, Надсяння, Хомщина і Підляшшя, що розташовувалися на території сучасних Івано-Франківської, Тернопільської, Львівської та Закарпатської областей [1, с. 432].

Історія Лемківщини давно поділилася на життя до 1947 року і після, на життя на території України та Польщі. З того часу до сьогодні лемки захищають свою самобутність, націоналізм, вірність Україні, право жити на своїй землі. Майже 73 роки три покоління намагаються зберегти та зібрати розгублений лемківський фольклор, добиваються історичної справедливості щодо визнання на державному рівні так званого «виселення» – геноцидом [13, с. 1–3].

Історично-політичні події, які після операції «Вісла» займають найбільш шановане та вагоме місце, є причиною втрати багатьох

матеріалів, котрі до сьогодні намагаються зібрати та відродити нащадки лемків. Зокрема: мову, діалект, пісні, музику, танець. Виселення та розпорошення лемків призвело до втрати багатьох елементів чоловічого та жіночого етнічного костюма: спідниці, фартуха, козушка, хустки, та найважливіше – елементів орнаменту [9, с. 29–31].

Досліджуючи роботи етнографів та фольклористів різних поколінь, зокрема таких, як В. Хиляк, Ф. Колесса, Ю. Тарнович, стає зрозумілим, що фольклор відіграв невід’ємну роль у формуванні лемківського етносу, самобутності та самоствердження впродовж п’яти століть. Щодо створення етносу цього народу, то основою для творчості стали самі лемки. Неповторністю та самобутністю характеризуються народні пісні, вірші, легенди. В них оспівують мальовничі Карпати, любов до рідного краю, снагу до роботи, сімейні стосунки, красу і цінність людських почуттів. Цікавими є факти з переказів старожилів, що і ставали своєрідною базою для дослідників лемківської культури, а згодом для створення мистецьких композицій. Кожного вечора молодь збиралася на зустрічі. Вони стояли по обидві сторони дороги, дівчата з однієї сторони, хлопці – з іншої. В кінці вечора, коли вже дівочим та чоловічим компаніям ставало сумно та був час іти додому, хлопці кидали дівчатам свого капелюха. Котра дівчина зловить, та і буде йти додому з тим парубком. Звісно, що завчасно хлопці і дівчата знали, хто і кому кидатиме свого капелюха. Тому ця гра була тільки прикриттям, і єдиним шансом побути разом, адже в той час вважалося соромом, щоб дівчина ходила з хлопцем по вулиці. Бували і вечорниці для людей старшого віку. Переважно вони відбувалися під час великих свят та забав. Найшанованіший господар у селі приносив бочку, ставив у центрі площі, а присутні

парами під музику «обтанцьовували» її. Пара, якій вдавалося вибратися на бочку першою та потанцювати на ній, вважалася найкращою. На основі цих записів українські балетмейстери-сучасники працювали над постановкою своїх робіт. Лемківський танець на професійному рівні почав розвиватися після 1990 року [14, с. 5–10].

Лемківський танець характеризується дрібними кроками, ключами, кроком з підскоком, фокстротом по колу, боковими кроками вправо та вліво, поворотами та рухами в парі. Велику увагу приділяли роботі над сценічним костюмом. Починаючи експедицію по костюми Лемківщини, варто взяти до уваги те, що природні ресурси давали можливість займатися скотарством і землеробством. Унаслідок цього з шерсті та вовни лемки могли шити хороший одяг, що поділявся на повсякденний та святковий. Варто також зазначити, що костюм у лемків був багатим: з льону, шерсті, шкіри. Лемки були одні з перших, у кого з'явився американський шалян квіткової тканини, з якої шили хустки. Побутували білі та молочні кольори льону, на які наносились багаті орнаменти, зокрема дрібні квіти та суцвіття. В дівчат – гофрована спідниця, запаска та чоботи, на голові – хустки. У хлопців – білі або світлі штани, на голову одягали класичний капелюх. Цікавим моментом з побутового життя було те, що в землеробів у домі були одні білі штани, які називали недільними. Враховуючи те, що вони регулювалися, їх могли одягати як батько, так і син. Батько – зранку до церкви, син – ввечері на вечорниці.

Незважаючи на важкі часи, які переживав лемківський народ, вони змогли адаптуватися до нових умов життя та поступово стали відроджувати свої культурні надбання.

Одним із перших дослідників лемківського танцю після Другої світової війни був відомий український хореограф Роман Гарасимчук. Під час експедиції в поселення лемків він зумів зібрати і записати декілька танців, що відображають хореографію цієї етнографічної групи.

Лемківський танець також був невід'ємною частиною побутових свят, як зокрема весняні-великодні гаївки, весільні забавки та парубоцькі пісні. Р. Гарасимчук поділив та упорядкував усі лемківські танці за групами: «Коломийкові», «Козачкові» та «Танці іншої структури». Перші дві групи він поділив на старі та нові. До старих танців відніс «Рівну», «Коломийку» та «Лемківський танець». Це одні із танців, що збереглися завдяки використанню їх в обрядах. До нових танців можна віднести «Верховну», «Козак», «Медведок». Варто зазначити, що танцювали їх як повільно, так і швидко. До ще однієї групи «Танці іншої структури» можна віднести танці, які походять від лемків Закарпаття та Словаччини, зокрема, «Дубак», «Жидок», «Карічка» [10, с. 148–164].

У 1969 році створено хорову капелу «Лемковина» (м. Львів) для більшого доповнення, пізніше була створена танцювальна група і згодом колектив став Ансамблем пісні і танцю «Лемковина» й до сьогодні залишається осередком лемківської культури у м. Львові [15, с. 1–3].

У 1991 році в Івано-Франківську створено капелу «Бескид», що згодом стала муніципальною академічною капелюю «Бескид», яку заснував П. Чоловський. У репертуарі колективу багаті і різноманітні номери. Основу його репертуару становлять лемківські хорові твори в професійній обробці та академічному виконанні вокалістів. Капелу можна назвати берегинею обрядів та традицій лемківської культури на Прикарпатті. Цей колектив щороку бере

участь у фестивалях, конкурсах, конгресах. Народний аматорський колектив «Лемковина», створений депортованими зі східної Польщі. Першим керівником та основоположником цього колективу був Р. Кокотайло. Цей колектив веде активну діяльність в Україні та закордоном. Зокрема в Естонії, Словаччині, Німеччині, Польщі. З 2015 року художнім керівником колективу є Ю. Контратенко, хореограф – А. Кияк, керівник оркестру Ю. Ковальов [16].

Аналізуючи хореографічні постановки сучасних майстрів, одразу стає зрозуміло, що балетмейстери, котрі працювали над кроками та рухами, додали витягнутий носок, використали класичні позиції ніг та постановку корпусу, тобто академізували фольклорний танець Лемківщини. Також варто звернути увагу на музичний супровід, у котрому вдосконалено мелодику та збільшено кількість інструментів. На музику лемківської народної пісні «Анничка» було створено хореографічну композицію, яку виконав ансамбль танцю «Дивоцвіт» навчально-наукового інституту мистецтв Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника. У 2015 році керівником ансамблю та постановником танцю є старший викладач – Ю. Скобель [4].

Свою роботу в розвиток лемківської хореографії вклав викладач Львівського коледжу культури та мистецтв О. Копильчак. На основі студентського ансамблю танцю «Діброва» 2004 року підготував постановку танцю «Колечко», який поставлений на збірному і записаному матеріалі лемків, що проживають у Львівській області. Сам О. Копильчак частково проводив дослідження культурної спадщини лемків [7].

На базі ансамблю пісні і танцю «Підгір'я» Львівського національного університету ветеринарної медицини та

біотехнологій імені С. З. Гжицького в 2008–2009 роках створено вокально-хореографічну композицію «Лемківські гуляння», котра складається з трьох частин. У них поєднані фрагменти лемківських пісень та танцювальних мелодій. «Зродилися терки за горами», «Ой летіли гусоньки, низько попід стріху» хореографічну композицію задумав Заслужений працівник культури О. Голдрич. У зв'язку з передчасною смертю О. Голдрича, роботою та її завершенням займався О. Копильчак [6, с. 4].

Лемківська сценічна культура активно розвивається і зараз. Над новими формами подання та реконструкцією фольклорного тексту працює старший викладач кафедри естрадно-фольклорного співу Харківської державної академії культури Г. Бреславець. На базі колективу «Розмарія» створено сучасну хореографічну постановку на матеріалі фольклору Лемківщини [8].

Також лемківські танці наявні в репертуарі професійних колективів. Дівочий танець «Калічка», знайдений та записаний у закарпатських лемків Н. Веселовою, вже протягом багатьох років є в репертуарі Заслуженого ансамблю пісні і танцю «Верховина» Львівської обласної філармонії м. Дрогобич [17]. Результатом дослідницької роботи заслуженого артиста УРСР О. Данькевича є танець «Трясунець» з репертуару ансамблю танцю «Надзбручанка» Тернопільської обласної філармонії [18, с. 7].

Доцільно відзначити, що хореографія лемків активно розвивається в дитячих аматорських колективах. Успішно працює зразковий дитячий ансамбль народного танцю «Вінок Надзбручання», що діє на базі міського будинку культури м. Чортків (Тернопільської області), керівник В. Гудов [18, с. 7]. В репертуарі колективу є лемківські танці «Фраєрка», «Калічка», «Лемківські барви». Матеріал до цих постановок зібрано в м. Ярослав (Польща).

Також дитячий хореографічний колектив «Золоті діти» Трускавецької школи мистецтв, керівник О. Мовсієнко має декілька лемківських танців «Киваний», «Вальс», «Обертас». Народний дитячо-юнацький хореографічний ансамбль народного танцю «Полуничка» (м. Львів), керівник Н. Добинда, може похвалитися танцем «Лемківський чардаш» [18, с. 6].

Сьогодні лемки розселені територією багатьох країн: Польщі, Литви, Словаччини, Угорщини, Канади.

Особливістю лемківської діаспори є збереження своєї самобутньої культури, мови, музики, пісень, створення фольклорних ансамблів.

Народний лемківський ансамбль пісні і танцю «Кичера» в місті Лігниця (Польща), заснував 1991 року Ю. Стажинський, котрий і до сьогодні є художнім керівником цього колективу. Складається колектив з молодого покоління лемків з Нижньої Силезії, чиї родини були насильно переселені. Цей колектив нараховує близько 60 учасників. До репертуару входять лемківські пісні та танці, що переважно записані у старшого покоління.

Варто зазначити, що для представників діаспори, котрі є вихідцями з України, в сім'ях існує культ лемківської культури. Для них престижно, коли діти є учасниками таких колективів (Танцювальний ансамбль «Цвітка», ансамбль «Ластівочка»).

Висновки: Проаналізувавши спадщину лемківської культури, зокрема хореографічного мистецтва з початку ХХ століття до сучасності науково підтверджується зародження, існування і формування лемківської етнографії, розглянуто ключові особливості та чинники, що впливали на її реформацію. Одним із таких факторів є операція «Вісла», що, безсумнівно, посіла вагоме місце у становленні та вплинула на історію лемківського народу.

Також стає зрозумілим, що завдяки вокальному та танцювальному фольклорові ця культура збереглася до наших днів та залишається одним із основних ресурсів дослідження для майбутніх поколінь. Репертуар аматорських, професійних колективів України та закордону яскраво представлений лемківськими танцями, враховуючи всі особливості і зберігаючи неповторність та автентичність цієї хореографії. Лемківська діаспора ближнього та дальнього зарубіжжя є основним сучасним носієм самобутності та ідентифікації народності за межами України, висвітлюючи народний танець як вид популяризації українського етносу.

Список використаних джерел

1. *Етнографія України: навч. посіб. для вищ. навч. закл. / за редакцією проф. С. Макарчука. – Вид. 2-ге, перевоб. та допов. – Львів : Видавництво «Світ», 2004. – 520 с.*
2. *Лемківщина: земля-люди-Історія-культура / ред. Б. Струмінський. – Збірник Т. 1. – Львів : Наукове товариство ім. Тараса Шевченка, 1998. – 485 с.*
3. *Коломийки / упоряд. В. Гнатюк. – Т. 1. – Львів : Наукове товариство імені Шевченка, 1905. – 303 с.*
4. *Український народний танець Анничка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=ZELafHfMTVI>. (Дата доступу 23.04.2020 р.).*
5. *Церква св. арх. Михаїла (Шелестівська церква), 1777 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.derev.org.ua/zakarp/uzhhorod.htm> (дата доступу 21.03.2020 р.)*
6. *Лемківські гуляння – ансамбль танцю «Підгір'я» під акомпанімент оркестру «Намисто» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=QXxhyQ1UsfM> (дата доступу 22.04.2020 р.)*
7. *Колечко Діброва [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=rNBMKISopto> (дата доступу 11.05.2020 р.)*

-
8. Розмарія – «Лемківська полька» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://youtube.com/watch?v=XmHcoryzwrw> (дата доступу 05.04.2020 р.)
9. Маковський С. Народне мистецтво Прикарпатської Русі / С. Маковський. – Прага : Видавництво «Полум'я Праги», 1925. – 161 с.
10. Народні танці карпатських українців. Бойківські і Лемківські танці / Р. Гарасимчук. – Т. 2. – Львів : НАУА Інститут народознавства, 2008. – 320 с.
11. Ілюстрована історія Лемківщини / ред. Ю. Тарнович. – Львів, 1936. – 287 с.
12. Колеса Ф. Народні пісні з галицької Лемківщині / Ф. Колеса. – Львів : Наукове Т-во ім. Шевченка. Етнографічний збірник. – 1929. – 538 с.
13. Операція «Вісла»: геноцид [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.istpravda.com.ua/digest/2017/05/3/149761/> (дата доступу 14.05.2020 р.).
14. Україна, держава: хореографія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe?&I21DBN=EIU&P21DBN=EIU&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=eiu_all&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=TRN=&S21COLORTERMS=0&S21STR=1.11 (дата доступу 07.01.2020 р.).
15. Народний ансамбль пісні і танцю «Лемковина» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://philharmonia.lviv.ua/collective/folk-ensemble-song-dance-lemkovina/> (дата доступу 18.03.2020 р.).
16. Виконавська діяльність народної хорової капели «Лемковина» у контексті розвитку українського народнопісенного мистецтва / О. Фабрика-Процька // Вісник Прикарпатського університету : Мистецтво. Вип. X–XI. – Івано-Франківськ : ВДВ ЦІТ. – С. 93–100.
17. Литвин М. «Верховино, мати моя Україна». Хорове виконавство Львівщини. Хори. Диригенти : посіб.-довід. / М. Литвин, М. Бурбан. – № 22. – Дрогобич – Львів, 1988. – 100 с.
18. Скобель Ю. Лемківський народний танець в контексті хореографічної культури України / Ю. Скобель. – Івано-Франківськ, 2008. – С. 9–13.

•

Наукове видання

Хореографічна культура – мистецькі виміри

Збірник статей

Випуск 8

2020

*Упорядник Олександр Плахотнюк
Літературний редактор Уляна Крук
Дизайн обкладинки Дмитро Топорков*

Формат 60x84/16. Ум. друк. арк. 16,39

Друк – ФОП Муха Ю. М.
79000, Львів, Дорошенка, 24
Свідоцтво фізичної особи-підприємства Во2 №965799.
тел. 096-457-40-93